

Bakezaleak gara eta

Maiatzaren 6ko ARGIAN, Pello Zubiria Kaminok biziki argiki azaldu du Europar Batasunaren aurrekontuetan nola nagusitu den armagintza. Zinez beldurgarri eta oldargarria da. Gaiak merezi du zabaldua izatea: eguneroko jokamolde eta solasaldietan nabari dira agresibitatea eta gerla egoeraren onarpena.

Batzuek sinesten dute gizakiaren bilakaera bake orokorrerantz aritzea dela, eta tartean euskaldun anitzok nahi genuke gure herrian hasi den bake prozesua bururaino joan dadin. Baina bide horretan oztopoak eta dudak biderkatzen zaizkigu. Ikus ere Palestina eta Israelen arteko gatazka: nork sinesten du bakea inoiz lortu dezaketela? Ez ote du munduko gehiengoak onartua Ekialde Hurbila etengabeko gerla gunea dela? Eta nagusikiago gerla egitea dela gizakiaren zortea? Bakearen baitan printzipioz sinestea beharrezkoa da bizirauteko, baina gizarteak bortizkeria sakonki baimendua duela begi-bistakoa dut.

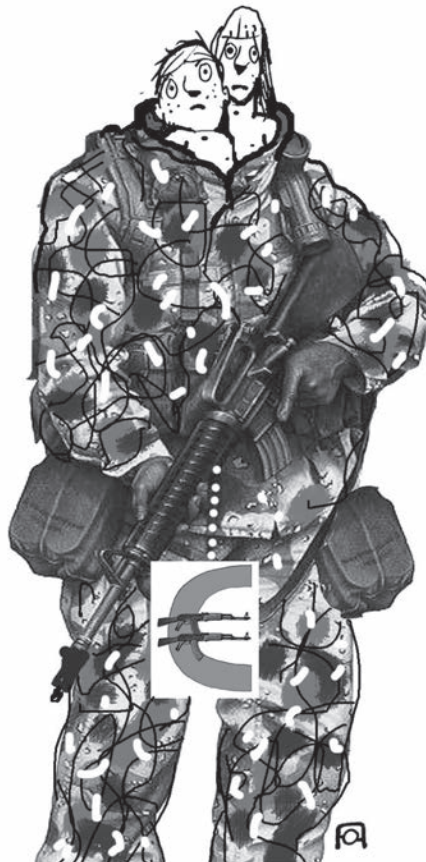
Klasean, ohartzen naiz nerabe gehienentzat normala dela mundua soldaduz eta armaz apaindurik irudikatzea; zenbaitzuek gaiztaginen torturatzea gorapaitzen dute beren idazlanetan, kontuan hartu gabe torturaren praktika debekatua dela, hedabide arruntek gisa hartako itxurapenak zabaltzen dituztelako, familietan hari horretatik doazelako solasaldiak, eta, oro har, bortizkeriaren hiztegia ohikoa bihurtuta delako.

Baina harrigarriago ere bada: ikastetxe publikoetako zuzendari eta irakasleek hautu berria daukagu gure klaseetan geldirik ez dauden ikasleak egiazko larderiaz hezteko, armadaren laguntzarekin. Alabaina, 2011z geroz, Frantziako Hezkunde Nazionalak eta armadak partaidetza bat izenpetu dute, eta interesatuak diren ikastetxeek (izan eskola, izan kolegio, izan lizeo) galdegi-

Katixa Dolhare-Zaldunbide

IDAZLEA

Antton Olariaga

ten ahal dute ikasle nahasiek “defentsa, hiritartasuna eta seguritate klasea” osa dezaten. Klase berezi horietan, ikasleek harreman hertsia daukate armadako sail batekin: trukaketa elektronikoak badituzte urte guztian, ofizialak heldu dira klasera, ikasleek itsaspeko nuklearrak edo trebaketa gunek bisita ditzakete, eta berek ere, joko bidez, bizitzen ahal dute krisizko interbentzioa. Abantaila omen da irakasleentzat bakea kasik segurtatua dutela ondotik klasean delako ikasle baratxegaitzekin, eta ikasleentzat arauak azkenean errespetatzen ikasten dutela. Bere aldetik, armadak, gerorako errekrutamendua prestatzeaz gain, itxura baikorra hedatu nahi du gizartearen gisa horretako dispositiboek esker-funstean, iazko kolegioetako brebetean, ez ote zitzairen galdegiten 15 urteko gaztetxoek armadaren goresmenaz egitea idazlana?-. Gainera, irakasle eskoletan ere abiatuak dira irakasleendako formakuntza bereziak, armada hobeki ezagutu dezaten, eta hobeki goraipa dezaten ondotik klaseetan... Nekezian dauden haurrak idazketa tailer, antzerki, esku-lan, musika edo onginahizko protokoloen bidez laguntzea bakezale idealisten ameskeria zaharkitua baizik ez balitz bezala.

Arazoen konpontzeko erantzun militarra arrunta bihurtzen den garai honetan, nehoiz baino beharrezkoak bihurtu dira ulermen eta gogo hazkurri gunek: gertatzen denaren interpretatzen lagunduko gaituzten argibide medioek, gizartearen eraldatzeko xedea daukaten hainbat hedabide edo elkarteek eskaintzen dituztenak, zernahi zailtasun gainditurik. Oroz gainera, solastokien beharra dugu, jakin dezagun globalki eta tokika gizartearen indarrean dauden mitologiak ezagutzen, deseraikitzen, gureganatzen edo baztertzen, betiere jendetasuna xede, hondamendi orokorra gerta ez dadin. ■